

Като дошле въ Панония\*), князътъ и Коцель ги поканилъ при себе си и ги задържалъ за нѣколко врѣме въ столицата си Блатно (Блатенъ). Тукъ тѣ покрѣстили мнозина Славяни—язичници и изучили около 50 души на четмо и писмо, като ги и обучили да служатъ по Славянски по църквитѣ. Самъ Ко-

гдѣто Ростиславъ безъ негово знание и позволение е изискалъ отъ Византийскитѣ императоръ и Цариградскитѣ патриархъ Славянски учители, — намѣрилъ за най добръ да се направи до нѣкоє врѣме глухъ на оплакванията отъ страна на подчиненото нему духовенство противъ св. св. Константина и Методия, и, да търпи тѣзи послѣднитѣ въ Моравия, нему подчинената въ церковно отношение земя. Едвамъ чакъ слѣдъ 4 години отъ пристиганieto имъ тамъ, той рѣкълъ да удовлетвори тѣзи оплаквания, че и то само за очи, а въ сжщностъ искалъ да се опита да привлече къмъ себе си толкозъ много обичнитѣ и влиятелни вече въ Моравия Славянски учители. За това той ги привикалъ при себе си въ Римъ ужъ да му дадѣтъ смѣтка за работитѣ си, а въ сжщностъ, да се споразумѣе съ тѣхъ относительно тѣхното бждѣще и онова на Моравия.

Самъ Ростиславъ, който, както вече казахме, билъ много загриженъ за участъта на държавата и народътъ си, като усѣтилъ този страхъ на папата, рѣкълъ да извлѣче отъ него полза за държавата си и побързалъ да влѣзи въ прѣговори съ него за сжщата цѣль.

---

\*) Панония била частъ отъ Моравското царство, но си имала свой князь. Тя се простирала отъ гр. Прѣсбургъ и Вацѡвъ на Сѣверъ до мѣстото, гдѣто р. Драва се втича въ р. Дунавъ на Югъ.